

கொண்டோருமந்த இரவில் வாங்கிய பாயில் அமர்ந்திருப்பார்கள். அய்தாவின்கதகைகள் என்றும் முடிந்ததில்லை. கதகைகள் மகாபாரதம், புராணம், வெவ்வறோபயேக்கதகைகள், நம்முடையகட்டுக்கதகைகளிலிருந்து இருக்கும். புராணக்கதகைகள் சொல்லி முடிந்த உடனேபெஞ்சின் நுனியில் அமர்ந்திருந்தகும் தினாநாத “கோசெயின் மங்கில் காட்டிலிருந்து மங்கில்களவை தியில் போடும் பையேபிசாசுகள் பற்றியும் அம்மாவாசை இரவுகளில் பையேகள் நடமாட்டத்தையும் பற்றிய கட்டுக்கதகைகளை சொல்லுங்கள் என்றான்.

ஹே, அவயெல்லாம் உண்மையல்ல. அவயெல்லாம் பொய்கள். மக்களின் கட்டுக்கதகைகள். பையேக்கதகைகளுக்கு பின்னால் ஒரு சலனம் இருக்கும். சிலருக்கு அது ரொம்பபிடிக்கும். அவர்கள் மத்தியில் இருக்கும் சிறிய கழந்தகைகளுக்கு அதில் ஆர்வமில்லை. அவர்கள் நெருங்கி அமர்ந்திருந்தார்கள்.

இறுதியாக, அய்தா ஆரம்பித்தார். மிதந்து கொண்டிருந்த மகேங்கள் நிலாவை மறைத்தன. அவர்கள் அறியாமல் இருள் சிழந்தது. இருட்டும் பரவி பசேச்சு மவானமாகி அவர்கள் கவனமாகவும் ஆர்வமாகவும் இருந்தார்கள்.

பாராமா பயந்திருந்தாலும் அவனால் கதகைகளை நியாயப் படுத்திக் கொள்ள இயலவில்லை. அவன் அம்மா சமயலறையில் வலைகளை முடித்துவிட்டு வரும் வரை அவனால் தங்க இயலவில்லை. அவளை இறுக்கிபிடித்தபடி, தொந்தரவு செய்யும் புதிரான விஷயங்கள் கொண்டு அந்த கதகைகள் பற்றிக் கேட்க விரும்பட்டான். ஆனால் கேட்கவில்லை. அவன் உறங்க முயற்சித்தான். ஆனால் ஒரு விஷயம் அவன் நினைவுக்கு மறுபடியும் வந்து கொண்டே இருந்தது. கிராமத்தின் இறுதியில் உள்ள வீதியின் இரண்டு பக்கத்து அடர்ந்த மங்கில் காடும் அவனை துன்புறுத்தியது. எந்தவொரு காற்றும் சிறாவளியும் இல்லாமல் மங்கில்களால் எப்பிரதோட்டை அடக்க முடியும் என அவன் வியந்தான். மங்கில் மலே நின்ற கொண்டு இருக்கும் போது கால்கள் தொங்கிக் கொண்டிருப்பது பற்றி அவன் ஆச்சரியப்பட்டான்.

அவன் அம்மாவை இறுக்கமாக அணைத்துக் கொண்டு மடிபினான். அவன் கண்களை மடிபின் உடனே அவன் வீட்டிற்கு பின்னால் உள்ள அடர்ந்த காட்கள் அவன் முன்னே வந்தன. வெற்றிலைக் கொடி, பலாப்பழ மரங்கள்க்கு அப்பால் சில மங்கில்கள் கோணசன் காட்டில் உள்ளதைப் போல அந்த மங்கில்கள் நெருக்கமானதாகவும் விரிவானதாகவும் இல்லை. பெரும்பாலும் எல்லாம் தரமான மங்கில்கள். ஆனால் அந்த அடர்ந்த காட்டிற்குப் பின்னால், மாம்பழம், பலாப்பழம், வாசனை மரம், போ மரம் வறோ மரங்கள்க்குடன் சில ஏக்கருக்கு நிலம் பரவி இருந்தன. அந்த கிராமத்தில் சூட்காடும் என்று தனியாக இல்லை.

வீட்டுப் பின்புறத்தில் பெரும்பாலும் மக்கள் இறந்தவர்களையே புதைப்பர், அதிக நிலமில்லாதவர்கள் இறந்தவர்களை காட்பின் முடிவில் இருக்கும் இடத்தில் புதைப்பர். எந்த வாசனையென மரத்தின் அடியிலிருந்து அந்த பிசாசுகள் வெளிவந்து மனிதனை துரத்தும் என்று பாராமா ஆச்சரியப்பட்டான். அவன் சில சமயம் தீயிலிருந்து தீப்பொறி வெளிவருவதை கண்டுள்ளான். இன்று அய்தாவிடமிருந்து பிசாசுகள் கதைகளை அவன் கேட்டான். அவைகளாகத் தான் இருக்கும். கதைகளில் உள்ளவை வித்தியாசமாக இருக்கலாம். நிலவில்லாத அம்மாவாசை இருட்டில் அவை வெளிவந்து வருத்தத்துடன் யாரையோ தடும். பணக்காரர்கள் அனுபவிக் காமல் புதைத்து வைத்திருக்கும் புதையலை அவை பாதுகாக்கும். அந்த ஆன்மாக்கள் இறுதியாக விடுதலை அடையும் வரையில் ஆண்டுகளை கழிக்க வேண்டியிருக்கும். நிலவில்லாத இரவுகளில் அவை பயங்கர கோபத்துடன் இருக்கும். வெறித்தனமாக அவை அலைந்து கொண்டிருக்கும். பாராமா மிகவும் பயந்து போய் அவனது அம்மாவை இறுக்கடிக்கொண்டான். புதைக்கப்பட்ட புதையலைப் பற்றி மட்டுமே அவனால் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. மற்றவற்றைப் பற்றி அல்ல, தாக்கத்துடன் அலையும் ஆன்மா பற்றி அவனின் அம்மாவிடம் கேட்க நின்தை தான்.

உலகவாழ்க்கையில் பிழைத்தியடையாத ஆசைகளைக் கொண்ட விடுதலையடையாத ஆன்மாக்களைப் பற்றி அய்தா லசோகத்தொட்டான். பலவற்றுே காரணங்களும் உள்ளன. ரகசியங்கள் புதைந்து வேறு யாருக்கும் சொல்லப்படாதவை. அது போல பல விஷயங்கள் உண்டு. நீங்கள் வளர்த்துப் போது அவற்றைப் பற்றி அறிந்து கொள்வீர்கள். அவர்களே காடுகளில் வெளிச்சங்களாகவோ, தீயாகவோ பல ஆண்டுகள் திரிகிறார்கள். அவர்களின் ஆயுள் முடிவு பெறும் போதே அவர்கள் விடுவிக் கப்படுவார்கள்.

புரிந்துகொள்ளும், கழிப்பதற்கும் இடையில் மாட்டிக் கொண்டு மெளனமாக இருந்தான் பாராமா. அவன் அவை பற்றி கேட்க நின்தை தான். ஆனால் அவன் அம்மாவை கேட்கவில்லை. அவளும் மிகவும் களைபட்டதைத் திருந்தவன் சீக்கிரம் துங்க ஆரம்பித்து விட்டான்.

அடுத்த நாள் விராண்டாவின் முனையில் பாராமா தன்னந்தனியாகவே இருந்தான். அன்று இரவு அய்தா கிறப்போகும் இன்னுமொரு பயேக் கதையினை எதிர்பார்த்து அவன் ஆர்வத்துடனும் அமையியில் லாமலும் இருந்தான்.

தரணி வீட்டு கேட்டில் 'நன்கலா'வை எடுத்துவிட்டு உள்ளே வந்தான். பக்கத்தில் தரணி டோடையின் வீடு இறுதியாக இருந்தது. முற்றத்தில் இருந்து அவன், "வீட்டில் காகதை இருக்கிறாரா" என்று கேட்டான். தரணி பாராமாவின் அப்பாவை காகதை என்று அழைப்பான். அவன் அவர்களின் அதே வகைப் பிரிவைச் சார்ந்தவன். இல்லையென்றாலும் பரம்பரை வழியைச் சார்ந்தவன்.

தாரணி மாலபுனித வாசிப்பு நிகழ்ச்சிக்கு அழைப்பிதழுடன் வந்திருந்தான் . அதில் ஜந்து மாடும்மயேப்பவர்கள் களரவிக் கப்பட்டு சடங்குகள் செய்யப்பட்டு பாயாசம் போன்ற இனிப்பு வகைகள் தொடர்ந்து மின்று நாட்கள் வழங்கப்பட்டும் . ஒவ்வொரு மாலையும் ஒரு மாதத்திற்கு அந்த புனித வாசிப்பு நிகழ்ச்சி இருக்கும் . காகதை தரணியின் அம்மா கடந்த இரண்டு மாதங்களாக படுத்த படுக்கையாக இருந்தார் . அவளால் நகரக் கட்டிட இயலவில்லை . எய்தாடாகர் இறந்து கொண்டிருக்கிறாள் . மருத்துவர்களைவிடாலும் அவளின் ஓரமகன் தாரணி தன்னால் முடிந்ததைச் செய்கிறான் . ஒரு வாரமாகவே அவள்தண்ணீர் மட்டும் குடித்து வருகிறாள் . தரணியின் அப்பா அவன் சிறுவயதாக இருக்கும் போதே இறந்துவிட்டான் . தனியாக தாகர் அவனை வளர்த்து ஆளாக்கினான் . டாகர் அவனை பதிக் கவதைது, தனது சொந்த காலில் நிற்கவதைத் தான் . அவன் வலைகை குப்போய் சம்பாதிக்க ஆரம்பித்தான் . தரணி இவனை அனதைத்தையும் மறப்பவனல்ல . அரசாங்க மருத்துவரவாரம் ஒரு முறையாவது வந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தார் .

பிஜகைகள் , வழிபாடுகள் , பரம்பரை வதைத்தியங்கள் , மாயமான முறையில் மந்திரங்களையென்பதுத்தினர் . எல்லாவற்றையும் முயற்சி செய்தாகிவிட்டது . அவர்கள் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் சொன்ன ஆலோசனையைப் பி தரணி எல்லாவற்றையும் செய்தான் . இப்போது இறுதியாக ஹரி-கீர்த்தனை பஜனை புனித கயான் குறிப்பிட்ட குரூபை சாத்ராவிலிருந்து நிதான் என்னும் பகுதிப்பட்டலை எடுத்தான் . கீர்த்தனை அதன் ஆரம்பத்தில் இருந்து பாடப்பட்டது . இதனோடு அடுத்தடுத்த மின்று மாலகைகளுக்கு ஜந்து மாடும்மயேப்பவர்கள் சடங்கில் , உணவு தரப்பட வணேட்டும் . வறெறிலைப் பாக்கு தரப்பட வணேட்டும் . தரணி பாரமா அப்பாவை பிராதனைகை கு கப்பிடுவதற்கு வந்தான் . பாராமாவை கட்டித்திற்கு அழகைக் கவும் . அந்த பெரிய அறையில் அய்தாடாகர் சிறிய கட்டிலில் கிடந்தான் . துணிகளின் மடிப்புக கிடையில் கிடப்பவள் போல அவள் உடம்பு சூரங் கி இருந்தது . படுக்கையின் மலே தேலயைணையில் தலை ஒளிரந்தது . நோய்வாய்ப்பட்ட தாகரூக்கு காது கடைக்கும் திறன் இன்னும் இருந்தது . தளெவாகவும் அவள் தொடர்ந்து பசேவாள் . பாரப்பவர்களையெல்லாம் அடையாளம் கொண்டு கொள்ள முடியாது.. விளக்கின் மங்கலான வளெிச சத்தில் அது சிரமம் தான் . ஏதாவது குரல் கடைபால் அது அவரா, இவரா என்று கடைக்கும் அளவு உடனடியாக அடையாளம் கண்டு கொள்வாள் . அதன் பிறகு அவர்களின் குடும்பத்தைப் பற்றியும் மற்ற எல்லா செய்திகளையும் கடைபாள் .

அந்த அறையின் இறுதியில் , சூவரை ஓட்டி இரு பக்கங்களிலும் பாய்களின் குவியல் இருக்கும் கீர்த்தனை உள்ள மரப்பலகை இருக்காமிடத்தில் கடசையாக ஒருவரூக்கான ஒரு பாய் இருக்கும் . . அதற்கு அடுத்தது இன்னொரு பலகையில் ஒரு பெரிய திரியுடன் மண் விளக்கு எறிந்து கொண்டிருந்தது . சூவரைப் பாதது ஒரு பலகையில் பரூத்தித்த துணியில் மட்டப்பட்ட ஒரு முக்காலி இருந்தது . புனிதவாசகங்களையெந்த துணி மட்டியிருக்கும் .

பதக் வருகிறவரை அவர்கள் உட்கார்ந்திருந்தார்கள் ஒரு தரம் பாராமவின் அப்பா

தாசுருடன் பசே எழுந்தார் . அவர் அவருடைய குரலுை உடன்ே அடயாளம்
கண்டுகொண்டு அவரின் மருமகள் மற்றும் குழந்தைகள் பற்றி வழக்கமாக விசாரித்தாள் .
பாராமா பாராமாவின் அப்பா அவள் எப்படி உள்ளான் என்பதை அறிய கடை்கலாமா என
ஆச்சரியப்பட்டார் . ஆனால் அந்த வயதானவள் தொடர்ந்து பசே, “ சடங்கை பார்க்கவும் .
உட்கார் ” என்றாள் . புனித கயான் இப்போதுதான் வந்தது . சொனாராம் பதாக் தாமதமாக
வந்தார் . அவர் தாமதமாக வருகிறபோது, புனித கயான் வாசிப்பு தொடங்கிவிடும் , அவர்
அதில் அக்கறை எடுத்துத்தில்லை . அவரின் கண்ணாடிகள் மாற்றப்பட வேண்டும் . ஆனால்
அவர் அழகாகவும் சரியாகவும் விளக்கி விடுவார் .

சொனாராம் அவரது பாடும் குரலில் வாசிக்க ஆரம்பித்தார் . கடந்த சில நாட்களாக பத்தாம்
பகுதியில் இருந்து காலயை தாமன் மற்றும் சிசுபலெல்லா ஆகியவரை பாடப்பட்டன .
பதினொன்றாம் பகுதியில் இருந்து தசகீ நியாபிக் கப்படுகிறது . ஒரு நாளாகக் குமீன்
முதல் ஐந்து அத்தியாயங்களை பபிக்கிறார்கள் . சொனாராம் பதக்கின் வாசிப்பு அவ்வளவு
இனிமையாக இருக்காது . ஆனால் ஹோலி கயானின் விளக்கம் புரியும்படி இருக்கும் .
அய்தா தாகர் படுத்து கிடந்து கடை்குக் கொண்டிருந்தாள் . சில நேரங்களில்
தரணியிடமே, வாசிப்புக்காக கபி இருப்பவர்களிடமே ஏதாவது கபிவாள் . சில
சமயங்களில் அவள் உறங்குகிறாளா அல்லது கவனிக் கிறாளா என்று அனுமானிக் க
இயலாது . ரொம்ப நேரத்திற்கு அவள் அமையாக இருந்தால் தரணி அவளிடம் சலெவாள் .
சடங்கின் இறுதியில் எல்லோரும் முழங்காலில் நின்றார்கள் . புனித கயான்
ஆசீர் வதித்தார் . அவர் நமோ நமோ நாராயணா என்று பாட, மற்றவர்கள் அதைக் கடை்கு
கோஷமாக பாட, “ எங்கிருந்து வந்ததோ அங்கெடுத்து சலெ , கடவுளே எல்லாம் உன்
விரும்பம் . ஓஹரி ஓராம் ” கட்சை சில வார்த்தைகள் அய்தாதாகர் கடை்கும்படி
முணுமுணுப்பாக இருக்கும் . கட்சை ஹரி தரணியின் ஓலி அறையை மீண்டும்
சப்தமாகும் .

தாரணி இன்று வழக்கமான பிரசாதத்தோடு பாயாசத்தையார் சயெ திருந்தார் .
வாசிப்புக்கும் , சடங்குகளுக்கும் பிறகு ஜயெராம் மலெலிய குரலில் ஹோலி ராமிடம் , ”
‘வயதான கிழவி ,இன்னும் சலெல்லாது, சயெயாது ஏதனும் உள்ளது’ என வினவினார் .

ஹோலி ராம் ‘ எனக்கு ஆச்சரியமாக உள்ளது’ என்றான் .

‘இன்னொரு பக்தர் யாராவது கடை்கீர்களா?’ என்றார் .

‘எனக்கு தரையாது . ஆனால் நான் இதுவரையிலும் எதுவும் கடை்கவில்லை’ என்றார் .

‘அவளை நேரடியாக கடைபிடித்து சிறந்தது’ என ஜெயராஜ் தொடர்ந்தார் ‘சில ரகசியங்கள், சில பாடங்கள் அல்லது ஆன்மா எப்படி திருபதியடையும்’.

ஜெயராஜ் முணுமுணுகலில்லை. அவர் சத்தமாக சொன்னார் அனைவரும் வயதானதாகும் கடைபிடி. மற்றும் ஏதேனும் சொல்ல வேண்டியிருந்தால் அவை வளையாட்டும். அனைவருக்கும் திரியாட்டும் அவளின் விடாதுதலையை அவள் பற்றாட்டும்.

பாராமாவின் மதுகுத்தண்டா சில்லிட்டது. ஆன்மாவின் விடாதுதலையா? அவர்கள் என்ன பசீகக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? எப்படி ஒரு ஆன்மா விடாதுதலையடையும்?

என்ன பாவம்? என்ன ரகசியம்? இவற்றுக்கொல்லாம் என்ன அர்த்தம்? அவன் புரியாமல் களைவியுடன் சூற்றும் பார்த்தான். தயெரி வாழை இலையில் வந்தவர்களுக்கு பிரசாதத்தையும், பாயாசத்தையும் பரிமாறிக் கொண்டிருந்தான். அதன் பிறகு அந்த அய்வரின் முன்னால் தரணி வந்து மண்டியிட்டு ஆசிபெற்றான். அவர்கள் அதன் பிறகு புறப்படுவார்கள்.

பாராமாவின் சஞ்சலம் அந்த அறையையும் மக்களையும் விநோதமாக பார்க்க வைத்தது. ஏன் அந்த ஜெயராஜ் முன்னால் மடும் விழுந்து வழங்குகிறார். அவர்களால் எந்த வகையிலான ஆசிரவாதத்தை வழங்க முடியும்? யார் விடாதுதலை அடைய வேண்டும்? ஒரு வளையை விடாதுதலை அடையாதால், என்ன நடக்கும்? திடீரென பாராமாவைக் குமுத்திய இரவின் கதையொப்பத் திறந்து வந்தது. ஒரு வளையை ஆன்மாவின் ஆசைகள் விருப்பங்கள், நிறைவேற்றப்படாமல் இருந்தால், தன் அப்பாவும் மற்றவர்களும் பசீகக் கொண்டிருப்பதைப் போல தன் அய்தா தாகரும் தங்கள் வீட்டிற்கு பின்னால் உள்ள காட்டில் ஆவியாக அலைவாளோ? ஒருவளையை அய்தா தாகரின் மனதில் ஏதேனும் ரகசியம் இருந்தால், வளையாத பாவம் ஏதேனும் இருந்தால், பாராமாவால் படுக்கைக்கு பின்னால் ஒளிர்ந்து கொண்டிருந்த விளக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

மக்கள் இன்று அய்தா தாகரிடம் அவரின் விருப்பம் பற்றி நேரடியாக கடைபிடித்து முடிவு செய்தனர். தரணிக் கு எந்தவொரு ஆட்சேபணையும் இல்லை. தனது அம்மாவை பார்த்துக் கொள்வதால் எந்தவொரு கஷ்டமும் இல்லை. ஆனால் அவளும் கஷ்டப்பட்டாள் கொண்டாடு இருக்கிறாள். மருந்துகளால் எந்த பயனும் இல்லை இப்போது. தரணி இவற்றைப் போல பலவற்றைப் பார்த்திருப்பதால் இந்த விஷயம் அவளுக்குப் பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவில்லை. அய்தா தாகருக்கு ஒருவளையை மனவருத்தமோ, அமையின் மையோ இருக்கலாம். அவர்கள் கடைபிடிக்கும் என தரணி நினைத்தான்.

ஹோலி கயான் அய்தா தாகரின் கட்டிலை நெருக்கி இருக்கையையும் தட்டினார். தளையாகவும், தன்மையாகவும் அவர் மயின்றுமுறை கட்டார். அய்தா தாகர் மடிய

கண்களூடன கவனமாக கட்டேட்டார் . ஆனால் அவர் எதுவும் சொல்லவில்லை . அய்தா தாகரால் தளிவாக keetkavukடே கவும் பசேவும் முடியும் என அனைவருக்கும் திரியும் . ஆனால் அவள் அமதையாக இருந்தாள் . மக்கள் புறப்பட்ட தயாராயினர் . தரணி ககைகளை கட்பியபடி, அடுத்தநாள் பிராத்தனகைக்கு வரமாறு அவர்கள் அனைவரையும் கட்டேட்டான் . நாளையும் அடுத்த நாளும் பரமாவும் மற்றவர்களும் பிராத்தனகைக்கு அழகைக் கப்பட்டார்கள் .

ஹோலி கயானும் பராமாவின் அப்பாவும் கடசையாக எழுந்தனர் . பிரசாதம் இருந்த வாழைஇலையை பொட்டலமாக பாராமா கட்டினான் . பாராமா புறப்படுவதற்கு தயாராக தனது அப்பாவின் அருகில் நின்றான் . வயதான பாட்டி திடீ ரென தன்னுடைய படுக்கையிலிருந்து கப்பிட்டாள் 'ஹோலி, இன்னும் இங்கே இருக்கிறாயா?'

'ஆமாம் . கூட' என ஹோலி கயான் அவளிடம் விரைந்தார் . 'ஏதாவது சொல்ல வேண்டாமா?'

'அப்படியொன்றும் இல்லை' அவள் தளிவாகவும் மதெுவாகவும் பசேனாள் . சிறிது இடவேளைவிட்டு சொன்னாள் . 'இந்த இந்த திரா, இந்த திரா நாமதி, அவர் கிராமத்தில் இருக்கிறாரா? ஒருவேளை இருந்தால் நாளைய பிராத்தனகைக்கு அவரை வரச் சொல் . அவரை பபிக்கச் சொல்லுகளை' .

ஹோலி தாகர் வறேதும் வேண்டாமா என கட்டேக்கும் போது அய்தா தாகர் அமதையாக இருந்தார் . அனைவரும் முற்றத்திற்கு வந்தனர் . இந்த திரா கயான் மற்றொரு குழுவை தலைவர் . அவர் பிராத்தனகை கட்டடங்களில் பாடும் நமாத்தியாவார் . அவர் அந்த குடும்பத்திலும் கிராமத்திலும் சார்ந்தவராக இருந்தாலும் மிகச் சிறந்தவராக கணிக் கப்பட்டவர் . அவர் வறே குழுவைச் சார்ந்தவராக இருந்தாலும் அந்த வயதான பெண்மணியின் எண்ணம் நிறைவேட்டும் . நாளைய பிராத்தனகைக்கு தரணி அவரை அழைப்பது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது .

இந்த திரா வயலுக்கு சிலைவதற்கு தயாராகிக் கொண்டிருந்தார் . அவருக்கு வயல் வெளியில் அவ்வளவாக வேலை இல்லை . இந்த திராவும் மதுமையை எட்டிக் கொண்டிருக்கிறார் . அவர் பயிர்களை பார்வையிட சின்றார் . நலை விளந்தது அறவடகைக்கு தயராக உள்ளது . வயல் வேலையில் ஈடுபட ஆட்கள் பெருமளவில் வந்து கொண்டிருந்தனர் . நறேறு மதியமே சுவா மரத்தின் கிளகைகளை அவர் வெட்ட வேண்டியிருந்தது . பயிர்கள்கு நடுவில் அவற்றை நட வேண்டியிருந்தது .

தரணி உள்ளே வரும் போது அவர் முற்றத்தை கடந்து வந்து கொண்டிருந்தார் . தரணி ககைகளை கட்பியபடி தன் வீட்டில் நடக்கும் பிராத்தனகை கட்டடத்திற்கு வரமாறு கட்டேட்டுக் கொண்டார் . இது தன்னுடைய அம்மாவின் விருப்பம் என்றும் கபறினார் . அவர் அதற்கு மலே அங்கு நிற்கவில்லை . இந்த திராவின் பதிலுக்கு காத்திராக் காமல் தரணி உடனே கிளம்பிவிட்டார் .

தரணி சனெற பிறகும் கட்ட நீண்ட நரேம் இந்திரா அவரையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். வயலுக்கு சிலெலும் வழியில் நடபாதையின் முன்னால் தரணியின் வீட்டு அமறைந்துள்ளது. தரணியின் வீட்டை தாண்டி சிலெலும் போதலெலாம் அந்த வீட்டை பார்த்து பெருமச்சு விடுவார் இந்திரா. சில சமயங்களில் அவர் தாகர் நாபொவபைப் பார்ப்பான். சில சமயங்களில் இல்லை. தரணியின் அப்பா முகூந்தா இந்திரா வயதை ஒத்தவர், கொஞ்சம் வயதானவர். தாகர் கிராமத்திற்கு மாப்பிள்ளையின் கட்டத்தோடு இந்திராவும் சனெறிருந்தார். மாப்பிள்ளையானையில் பயணம் செய்து கொண்டிருந்தார். அதுவும் பலகாலத்திற்கு முன்பு.

திரும்ணம் முடிந்த மறுநாள் வட்டமுகத்தில் குழியுடன் இருந்த இந்த அய்தாவை முதல் முறையாக இந்திரா பார்த்தார். தனது கையில் பாத் திரம் முழுக நலெலோடு நின்று கொண்டிருக்கும் போது அவளைப் பார்த்தார்.

திடீரென்று காலம் சூழ்ந்தது. ஒரு வருடத்திற்கு பிறகு, முகூந்தாவின் பாதங்களால் அய்தா தாகர் விழுந்து அழ வணைபியிருந்தது. அவளின் கைகளில் குழந்தை தரணி இருந்தான். முகூந்தா முற்றத்தில் கிடத்தப்பட்டிருந்தான். விறகு பொறுக்கும் போது அவனை பாம்பு கடித்துவிட்டது. உடனடியாக ஏறக் குறையை அவன் உடம்பு நீலமாகிவிட்டது. ஆனால் அவன் மின்று நாட்களாக கிடத்தப்பட்டிருந்தான். அந்த பகுதியில் இருந்து பலர் வந்து மந்திரங்களையும், பிராத் தனகையையும் முயற்சி செய்து பார்த்தனர். ஆனால் எதுவும் பயன்படவில்லை.

தாகர் தரணியை கையில் ஏந்தியபடி இருந்தான். அவள் அம்மா வீட்டிற்கு திரும்பி சிலெலவில்லை. இப்போது அவள் கட்ட போக வணைபியதாகி விட்டது.

தாகர் வீட்டை இந்திரா கஃர்ந்து கவனித்தான். அது வித்தியாசமாக தோன்றியது அல்லது அது அப்படித்தானோ? தரணி அதை ஏகதேசம் கட்டியிருந்தான். பழைய ஓலகைக் கீற்றுகளை எடுத்து திரும்பினான். தாகர் பிராத் தனகைக்கு வந்தவர்களை வற்றிலை வதைத்து வணங்கினான்.

அவளின் கஃறவை வேறு மாற்றப்பட வணைபியிருந்தது. அவளின் கஃறகைக்காக அவளின் பகுதி மக்கள் மஃங்கில் குச்சிகளை தயார் செய்தனர்.

அடுத்த ஞாயிற்றுக்கிழமை, கிராமத்தில் தாகர் வீட்டுக் கஃறவை மயே வதற்காக கஃபினர். கஃறவை சரியாக இருந்தது. விட்டங்களும், தப்பகைகளும் மாற்ற வணைபியிருந்தது. மக்கள் இந்த வலையை மெதுவாகச் செய்தனர். யாரோ ஒருவர் தொட்டியில் போட்டு வதை திருந்த மஃங்கில் குச்சியை எடுத்தார். பழையதை எடுத்து ஒரு மஃலையில் போட்டு மாட்டுத் தொழுவத்தில் போட்டு எழுதுகளால் சிதைத்தனர். நன்றாக இருந்ததை எடுத்து சும்மையாக கட்டினர். எல்லா மக்களும் வந்திருந்ததால் மதியத்தில் கஃறவை வலையை முடிந்திருக்கும். அவர்கள் என்ன செய்ய முடியுமோ, அதையோ அல்லது என்ன செய்ய விரும்பினாரர்களோ அதை செய்தனர்.

வயதில் மஃத்தாரும், வயதானவர்களும் அவர்களிடம் சரேந்து கொண்டனர். ஆனால் அவர்கள் அதைப் பற்றி பசே நிறையை இருந்தது. இந்திரா கஃறவை மயே வதில் வல்லவர். முற்றத்தின் ஓரத்தில் சிலருடன் பசேக் கொண்டிருந்தார். கொஞ்ச நரேத்திற்கு பிறகு ஜயெதன், ரிஷி, மற்றும் ராஜனுடன் கஃறமைலே ஏறினார். கஃறையில் கீற்றுகளை குவித்தார். மஃங்கில் களை கஃறமைலே அதன் முனைவரை கட்டினார். அந்த முற்றம்

பரபரப்பாகவும் , சத்தமாகவும் இருந்தது.

கூழந்தை தரணி மகிழ்ச்சியுடன் திரிந்து கொண்டிருந்தான் . அந்த கட்டத்தில் பக்கத்து வீட்டு கூழந்தைகளும் கும்பியிருந்தனர் . எல்லோரும் வலேமை மரத்தில் இருந்து துரிதப்படுத்தினர் . தாகர் வருபவர்களை வரவழைக்கவும் அவர்களுக்கு வற்றிலையும் , தனீரும் தருவதில் மும்மரமாக இருந்தான் . அவள் காலையில் முன்னதாகவே குளித்திருந்தான் . எல்லாவற்றையும் தயாராக வைத்திருந்தான் .

இந்திராவும் மற்றவர்களும் கரையொருங்களைப் பரப்பினார்கள் . பிறகு சிரமத்துடன் புதிய வகைகளை பரப்பினார்கள் . பிளந்து மிங்கில் குச்சிகளை சரிப்படுத்தி மிங்கிலால் முக்கோண வடிவத்திற்கு கட்டினார்கள் . கட்டின இடங்களை சூத்தியால் அடித்து இறுக்கமாக்கினார்கள் . மெல்ல குளிர்ந்து தெளிந்த நீலவானம் சூர்வக்கிவிட்டது . குறிப்பிட்ட நேரத்தில் பாதி கரையெல்லாம் மூடித் திருந்தது.

தனீர் இடவளையில் அவர்கள் threeதனீரும் வல்லப்பாகு உடனான தங்கைய் வட்டங்களையும் சாப்பிட்டனர் . பலர்களை கழுவவில்லை . ஆனால் கயான் , பயான் சும் , நாமாதீ சும் மலையில் பின்னில் இருந்த தண்ணீர் எடுத்து களைகளை கழவி , வாயை துடைத்துக் கொண்டார்கள் . இந்திராவதைத் தவிர மற்றவர்கள் மிங்கில் ஏணியில் இறங்கினர் . இந்திரா இன்னும் கொஞ்சம் கயிறுகட்டும் வலையை செய்து கொண்டிருந்தார் .

தாகர் குனிந்து சாப்பிடும்படி அழைத்தான் . பித்தளை தட்டில் தனீர் கோப்பைகளை கொடுத்துள்ளார் . கிராமத்தினர் அவர்களாக எடுத்துக் கொண்டனர் . தாகர் இன்னும் கொஞ்சம் தனீர் கொண்டுவர உள்ளே சென்றான் . யாரோ ஒருவர் கீழேயிருந்து சப்தமாக டீ கப்புகளை இங்கிருந்தே எறியட்டமா? இந்திரா கீழே பார்த்தான் . அவன் பூஜங்களோடு நல்ல வடிவமாக இருந்தான் . அவன் வலிமையாக செயல்படும் போது தசகைகள் முறுக்கேறுகின்றன . அவன் மாறும் தோள்களும் பரந்து விரிந்திருந்தன . மனோகர் வாழ்பை பழம் போல அவன் உள்ளங்கையின் தசகையும் தோளும் விரிந்திருந்தன . அவனின் நெற்றியில் வரேவதை துளிகள் பனித்தன . இந்திரா களையப்படையில்லை . மற்றவர்கள் செய்வதைவிட இந்திராவால் இரண்டு மடங்கு வலையை செய் மூடியும் . அவன் குரல் இனிமையானது மற்றும் நன்றாகப் பாடவான் . பஜனையின் போது அவனது குரல் அந்த மூழ்பகுதிக் கும் எதிரொலிக் கும் .

எதையோ பாடியபடி இந்திரா தாரின் வீட்டைச் சூற்றிலும் பார்த்தான் . இன்னும் சில கட்டுகள் போட்டின் கீழே வந்து தனீர் சாப்பிடவான் . 'தனீர் கோப்பையை மலே கோடுக கட்டமா என்று கேட்ட ராஜனை பார்த்துவிட்டு எதுவும் சொல்லாமல் இருந்துவிட்டான் . மிங்கில் கயிர்களை வகைகோலுக்கும் கீழ்பகுதிக் கும் இடையில் போட்டு குனிந்து கட்ட எத்தனித்த போது கீழே என்ன நடக்கிறது என்று பார்த்தான் . தாகர் கீழே உள்ளேயும் வளையேயும் சென்று கொண்டிருந்தான் . அவர்கள் அதை அறிந்திருந்தாலும் கவனிக்கவில்லை .

இந்திரா கரையெடுத்து கொண்டிருந்த பகுதிக் குநீர் கீழாக இப்போது தாகர் சென்றான் . அவள் தனீர் கோப்பைகள் இருந்த பித்தளை தட்டை கையில் வைத்து திரும்ப தலையில் மிடியிருந்த துணி கீழே விழுந்தது . அவள் சலையின் ஒரு பகுதியை தலையில் மிடியிருந்தான் . ஒரு கையில் பித்தளை தட்டை வைத்துக் கொண்டு மறுகையில் அதை சரி செய் மூடியில் அது கீழே விழுந்தது . சூற்றிலும் பார்த்த

மதிய சூரியன் அறுவடகைக்கு தயாரான நெல்லின் மலே சூட்டெரித்தது. காற்றுக்கூட இல்லாமல் இருந்தது. கதிமாதத்தின் சோம்பல் மதியம் அமையாக இருந்தது. இந்திராமன அமையையில் லாமல் இருந்தான். அவன் எங்கு போகிறான் என்று அவனுகுத் தரியவில்லை. வயலில் எங்கு போகிறான் என்பதும். தாகர் இந்த வழியாகத்தான் வந்தான். ஏன், அவள் இப்போது எங்கே சென்றுவிட்டாள்.

நன்கு வளர்ந்திருந்த பயிர்கள் மத்தியில் அவற்றை கடந்து சில்கையில் சரசரவென்று சப்தம் கேட்டது. இருக்கைகளாலும் பயிர்களதை தள்ளிக் கொண்டு வழிசெய்து முன்னேறினான். சலசலப்பு சத்தத்தின்கே சென்றான். வேறொரு திசையில் கபீர்த்து கவனித்து கவனமாக இருந்தான். ஆமாம் அவனை நோக்கி சலசலப்பு சத்தம் வந்தது. அவன் கவனித்து மவுனமாக இருந்தான். அந்த வயல் வெளியின் மவுனத்தை கலதைது பறவகைகள் வெளியேறின. வானத்தில் தபிரமாக நீளமான இறகுகூடையே பறவகைகள் வயலை சத்தத்துடன் கடந்து சென்றன. அதன் பிறகு, எல்லாம் அமையான பின்பு இந்திராவின் காலடிச் சத்தம் மட்டும் கேட்டது. ஒரு இடத்தில் இருவரின் சத்தங்கள் நரேடியாக சந்தித்துக் கொண்டன. சிறிது நேரத்திற்கு மற்றவர்களுக்கும் கேட்காத வகையில் ஓரே ஒரு சத்தம் மட்டும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. அந்த அமையான வயல் வெளியில், ஒரு இடத்தில், நெல் பயிர்களின் கிளகைகள் மட்டும் அசைந்தாடிக் கொண்டிருந்தன, மற்றவர்களுக்கும் தரியாமல்.

வயல் வெளியின் மத்தியில் சுவாமரத்தின் கிளையை நட்டபடி, இந்திரா கதையின் இன்னொரு முடிவுக்கு வந்தார். இந்நாள் வரையில், இரண்டு பரோக்கு மட்டும் இதை இடம் நன்றாகத் தரியும்.

இத்தனை வருடங்களுக்கும் பிறகும் கூட, இந்த இடத்தை அவரால் மறக்க இயலவில்லை. யாருக்கும் தரியாமல், யார் கண்ணிலும் படாமல், இந்த இடத்திற்கு வந்து பமியின் மீது கைவைத்து அவர் காத்திருப்பார். கைகளை தரையில் வைத்தபடி சில நேரம் அமர்ந்திருப்பார். தாகருக்கு தற்போது உடல் நிலை சரியில்லை. மோசமான உடல் நிலை, பிராத்தனை, கீர்த்தனை படிப்பது சற்றே பழைய சடங்காகிவிட்டது. தாகருக்கு ஏதேனும் சொல்ல வேண்டியிருக்கும்மோ. ஏதேனும் வெளிப்படுத்த எண்ணமோ? ஏதேனும் பாவம் செய்த எண்ணம் இருக்கும்மோ? தான் எதற்காக பயப்பட வேண்டும்? இன்று மாலையே நடக்கவிருக்கும் கூட்டத்திற்கு சிலை வதனை இந்திரா முடிவு செய்தார்.

பாராமாவைக்கு விசயங்கள் புரியாததாகவும், கழிப்பமானதாகவும் மர்மமானதாகவும் மாறின. அவனால் பசேவும் முடியவில்லை. மனதில் ஒளித்து வைக்கவும் இயலவில்லை. எவ்வளவுக்கவ்வளவு அவன் புரிந்து கொள்ள முயற்சி கிறானோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு சூழலின் ஒளியில் அல்லது இரூட்டில் கழிப்பிப்போனான்.

இன்று காலையே தனது பற்றோர் பசேவதை கேட்டாலும் அவனால் முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அய்தா தாகர் இந்திராவை ஏன் வரச் சொன்னார். இந்திரா வருவாரா? அவரிடம் தாகர் என்ன சொல்வான். ஏதேனும் சொல்வாளா?

பாராமாவும் அவனின் நண்பர்களும் ஒருபாயில் அமர்ந்திருந்தனர். ஹோலி கயானும், ஜெயராமும் மற்றவர்களும் தனிபாயில் அமர்ந்திருந்தனர். பதக்கிறகாக தனிபாய் ஒன்று காலியாக இருந்தது. சோனாராம் பதக்க அவரின் தந்தை மற்றவர்களுடன் அமர்ந்திருந்தார். பலகையில் ஏற்றப்பட்டிருந்த விளக்கு கீர்த்தனை பாடுவதற்காக பிரகாசமாக எரிந்து கொண்டிருந்தது. சுவரீன் அருகில் இருந்த கடலில் அய்தா தாகர் எந்த பதட்டமும்

இல்லாமல் அமையாதபடிபுத்திரந்தாரர் . அவள் ஆழமாக சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறாளா அல்லது ஆழந்த உறக்கத்தில் இருக்கிறாளா என்பதை கண்டறிபுத்திரந்தாரர் .

பாராமாவால் அய்தா தாகரின் கட்டிலை விட்டு பார்வையை அகற்ற முடியவில்லை. அவள் எதையென்று சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பாள் . இறந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு வயதான பெண்மணி எதையென்று சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பாள் . பாராமா தன்னதைத் தாண்டிய எண்ணங்களில் அமிழ்ந்து போயிருந்தான் .

அந்த அறையில் ஒரு வகையான பதற்றம் , எதிர்ப்பார்ப்பு நிரம்பியிருந்தது . சோனாராம கீர்த்தனைபடிபுத்திரந்தாரர் ஆரம்பிப்பதில் விருப்பம் இல்லாமல் இருந்தார் . வயதான பாட்டி இந்த மாலையில் இந்திரா கீர்த்தனைபடிக்க வணைமனை விருப்பினார் . அதனால் இந்திரா இதையென்று செய்தும் . ஆனால் இந்திரா இன்னும் வரவில்லை. அவர் எங்கு இருப்பார் ?

கதவா திறக்கும் சப்தம் கேட்டு அனைவரும் வளையே திரும்பிப் பார்த்தனர் . இந்திரா கையில் ஒரு உறை போட்ட புத்தகத்துடன் வந்தார் . அந்த வீட்டில் முணுமுணுப்பு சப்தம் கேட்டது . ஆனால் தெளிவாக இல்லை. பாராமா அய்தா தாகரின் கட்டிலைப் பார்த்தான் . இந்திரா வந்திருப்பது தெரிந்தால் அவளிடம் ஏதேனும் அசைவு, மாற்றம் ஏற்படாமோ என்ற தொனியில் பாராமா அவளின் கட்டிலைப் பார்த்தான் .

“நாங்கள் அனைவரும் உங்களாக காகத்தான் காத் திருந்தோம்” என பாராமாவின் அப்பா சொன்னார் .
இந்திரா மண்டியிட்டு பிராத்தனையை செய்தார் . “ பிராத்தனையை தாங்கள் தொடங்குவது சிறந்தது” .”

இந்திரா பாயை வணங்கிவிட்டு நடுவில் வந்தமர்ந்தார் . அவர் புத்தகத்தைப் பார்த்து மின்றுமுறை வணங்கிவிட்டு பக்கங்களை புரட்ட ஆரம்பித்தார் . முதல் பக்கத்தை எடுத்து மங்கலசூலகத்தைப் பாட ஆரம்பித்தார் . - கிருஷ்ணாயா பாசுதவோய தயெ வகி என பாராமந்த மாதவம் வரை பாடி பாடலை முடித்தார் .

இந்திரா மெதுவாக பக்கங்களை திரும்பினார் . அவர் பதினொராம் அத்தியாயத்தின் பொருளடக்கத்தை நன்கு அறிந்தவர் . அவர் எல்லா அத்தியாயங்களையும் மனதில் வைத்திருக்கிறார் . ஆனால் இன்று மாலையாக ராசாகிரீ ராவில் ஒரு பகுதியை படிப்பதில் அவர் மிக ஆர்வமாக இருந்தார் . பிரகலாத சரித்திரத்தையோ அல்லது பகைநுத்த பிரயாணத்தையோ அல்லது மிகவும் ஆதமீ கமான உரையை யோ, தயெ வீ கமான பக்தி பவாயையோ கட்டப் படிக்கத் தீர்ந்தெடுக்கலாம் . ஆனால் அவர்கள் வரிசைப்படிப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் . இந்திரா ஒன்பதாவது கீர்த்தனையில் ரசாகிரீ ராவிலிருந்து ஆரம்பிக்க வணைபியிருந்தது . இந்திரா அவரின் விருப்பப்படி அத்தியாயங்களை மாற்றிப் பாடவதைப் பற்றியாரும் கருத்துத் தெரிவிக்கவில்லை .

நன்கு படித்த கம்பீரமான குரலில் இந்திரா paatபாட ஆரம்பித்தார் . நாவாம் கீர்த்தனையை அவர் முதலில் பாட ஆரம்பித்தார் . எங்கே நீ சனெறாய் ? தாமரையை ஏந்தியவனே, எங்கே கிருஷ்ணாவை கண்டறிபுத்திரந்தாரர் , கோவிந்தா இல்லாமல் நாங்கள் எங்கள் வாழ்க்கையை வீணடித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் . அவர் ஒவ்வொரு பாடலையும் வரிசையாக பாட ஆரம்பித்தார் . ஹோலிக்யான் இன்றிரவு வழக்கமான உற்சாகத்துடன் இல்லை. இந்திரா மட்டும் தொடர்ந்து நிதானமாக, மெதுவாக படித்துக் கொண்டிருந்தார் . ஒன்பதாம்

கீர்த்தனையை பாடி முடித்தபின் சிறிது இடவெளி விட்டார் .

பாபராமாவும் மற்றவர்களும் பெரியவர்களிடம் இணைந்து மிகக் கவனமாக படிப்பதை கட்டுக்கொண்டிருந்தனர் . பாராமா சமூக கபீரந்து ஓவ்வொருவரையும் , ஓவ்வொரு நிகழ்வையும் கவனித்துக் கொண்டிருந்தான் . கபீரந்து மக்கள் அனைவரும் ஆவலுடனும் , ஆர்வத்துடனும் விளக்க முடியாத ஆர்வம் அவர்களை ஆட்கொண்டது . பாராமாவும் அதைப் போலத்தான் அதற்கு மலோக உணர்ந்தான் . எந்த நிமிடத்திலும் ஏதேனும் சொல்லலாம் , ஒருவனே தன்னுடைய பாவத்தைப் பற்றிக் கபீர. எதுவெனக் கணிப்பது பாராமாவின் யுகத்ததைத் தாண்டியதாக இருந்தது . அந்த சமூக விசித்திரத் தன்மை அதிகரிக்க அவன் தன் பாயுடன் ஸ்திரமாய் அமர்ந்திருந்தான் . படிப்பதைத் தவிர வேறெதுவும் பெரிதாக அங்கே நிகழவில்லை . முதல் அததியாயம் முடிந்தது . இதன்பிறகு இரண்டாம் அல்லது அதற்கு மலே அதிக அததியாயங்கள் முடிந்தபின் இன்றைய மாலையை பிராத்தனாகக் கட்டும் முடிந்துவிடும் . எதுவும் பெரிதாக நிகழவில்லை . இந்திரா அடுத்த அததியாயத்தை தாமதித்து துவங்கிய தொனியில் ஆரம்பித்தார் .

“ஆனால் என வாழ்க்கையின் பொக்கிஷத்தை நான் கொண்டுள்ளேன் . முகூந்தா முராரி,
நீ உன்னையே என வாழ்வில் வெளிப்படுத்துவதுள்ளாய் தாமதோதரா,”

கோஷங்களான திரும்பச் சொன்ன பிறகு, பாடல்களை ஒன்றன் பின் ஒன்றாக அவர் பாட ஆரம்பித்தார் . ” “ கபோ, யாருடைய பார்வை காதலை உண்டாக்கிறது, கபோலாவின் மனதை சஞ்சலப்பட வைக்கிறது “ என அவர் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தார் . இந்திரா இன்றிரவு பாடிய பாடல்கள் வித்தியாசமான முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டிருக்கலாம் . அந்த அததியாயம் முடிவடைய இன்னும் நான்கு செய்யுள்களே இருந்த நிலையில் ‘தனக்கு இணையாக அவள்க்கு மரியாதை அளிக்கும் போது, அவள்க்கு தரையில் அமர் அவள் ஏறாது செய்வது...”

திடீரென இன்னொரு குரல் அந்த அறையில் பிரவேசித்தது . கடைபற்றியது . “ இந்திரா.. இந்திரா” இந்திரா அடுத்த அததியாயத்திற்கு சிலைவத்தைப் போல் திடீரென்று நிறுத்தினான் .

அய்தா தாகர் சத்தமாகவும் தள்ளிவாகவும் கப்பிட்டார் . “ இந்திரா! ” அனைவரும் இந்திராவைப் பார்த்தனர் . ஹோலி கயான் , பாராமாவின் அப்பா, ஜோய் ராம் , சோனாராம் பதக் என எல்லோரும் . எல்லோரும் இப்போது இந்திரா தன்னுடைய இருக்கையை விட்டு எழுவார் என எதிர்பார்த்தனர் . ஆனால் இந்திரா அமைதியாகவும் , பதட்டமில்லாமலும் அமர்ந்து கொண்டிருந்தார் . அவர் அந்த அததியாயத்தை ஓரே மச்சில் முடித்துவிட நினைத்தார் . ஒன்றோ இரண்டோ செய்யுள்களை அவர் வாசித்திருப்பார் . ‘அங்கு அமர்ந்திருந்த அனைவருக்கும் தரியுமபடி’.

‘இந்திரா! அந்த குரல் மீண்டும் மிதந்து கொண்டுவந்தது . இந்திரா இந்த முறை

நிறுத்தினார் . அவர் வறேறெந்த பக்தரையும் பாரக் கவில்லை. சிறிது நேரம் தாகரின் கட்பிலைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார் .படித்துக் கொண்டிருந்த புத்தகத்தை திறந்து வைத்தபடியே இருக்க. அவர் எழுந்தார் . அந்த அமையான, கம்பீரத்துடன் / மரியாதையும் இந்திரா தாகரை நோக்கிச் சென்றார் . தரணிகையில் விளக்குடன் அவரை பின்பற்றினார் .
இந்திரா தாகர் அருகில் நின்றார் .

இந்திரா தாகரை எப்படி அழைப்பது எனப் புரியாமல் யோசித்தார் . ஆனால் தாகர் இந்திரா இன்றிரவு நன்றாக இருப்பதை அறிந்து கொண்டார் . தன்னுடைய இடதுகையை அவரை நோக்கி மெல்ல நீட்டினாள் .

தாகர் தன்னுடைய மெல்லிய கரலில் , மிகத் தெளிவாக, ஏறக்குறைய சத்தமாக எல்லோரும் கேட்கும்படி, அந்த வயதான பெண்மணி சொன்னாள் .
“ நான் எந்த பாவமும் செய்யவில்லை. வெளிப்படுவதற்கு என்னிடம் இன்றும் இல்லை.”

இந்திரா தன்னுடைய கையை அவளின் கையின்மேல் வைக்க வேண்டாமா என யோசித்தான் . ஆனால் அடுத்த நொடியே எந்தவொரு தயக்கமும் இன்றி தாகரின் கையை தன்கைகளாகக் கள்பற்றினான் . தாகரின் இளத்தை மெலிந்த முகம் ஒளிரந்தது. எதுவோ அவள் சொல்ல முயற்சித்தது போல் உடல் எழும்பியது.

அவளின் முழுப்பார்வை, அவன் முகம் இனிமையாக முறையிடுவதைப் போன்ற பாவனையை இந்திராவதைத் தவிர வேறு யாராலும் புரிந்து கொள்ள முடியாது.

படிப்பதை முழுமையாக முடிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. பாராமாவும் மற்றவர்களும் பாயாசங்கள் பற்றினார் . இரவு நெருங்க கிராமத்தினர் மடிங்கில் தோப்பில் நுழைந்தனர் மடிங்கில் களை வெட்டுவதற்காக.

ஆனால் விஷயங்கள் முடிந்தபாடில்லை. பாராமாவால் அவளின் கவலையில் இருந்து மீண்டுவர இயலவில்லை. அந்த இரவு அவர் உணவு உண்ணவில்லை. தனது கைகளை தன் அம்மாவின் மேல் போட்டபடி அவன் துங்க முயற்சித்தான் . அன்று மாலையில் , அய்தா தாகர் எதுவும் சொல்லாமலே இறந்துவிட்டார் . அவள் எதுவும் சொல்லவில்லை. அவளின் ஆன்மா நிம்மதியை அடைய திரும்புமா? ஆனால் அவள் கண்டிப்பாக ஏதாவது சொல்லியிருக்க வேண்டும் . அவளின் ரகசியங்கள் அவளிடமே உள்ளன. அவன் அவனது அம்மாவைக் கேட்க வேண்டாமா? ஆனால் அவனது எண்ணங்களை ஒழுங்குபடுத்தி கவலைகளையும் பற்றி அவன் அம்மவிடம் கேட்க நின்றதான் . ஆனால் அதை எப்படி கேட்பது என அவனுக்கு தெரியவில்லை.

டெண்டா தரையைப் பரப்பிற்கு சென்றிருந்தான் . அவர்களின் வீட்டிற்கு பின்னால் உள்ள காட்டில் அய்தா தாகர் எரிக் கப்படுவாள் . ஒன்றிரண்டு மடிங்கில் கள் எறிந்து கொண்டிருப்பதைப் போன்ற சப்தம் மிதந்து வந்தது. இருந்தாலும் பாராமா தள்ளாத

நிலையில் இல்லலை. அய்தா தாகரின விசயங்கள் சலால்லப் படாமல் விடப்பட்டன.
அவளின் ஆன்மா விடுதலையடையாது.

அந்த கதகைகள் கபட அவனதை துந் தரவு சயெ்து கலாண்டிருந்தது. இன்று வரல,
இரண்டு கலாடிய அமதையில்லாமல் அலயையும் ஆன்மாக்கள் தீ விரமாக அலநை்து
கலாண்டிருக்கின்றன. அடுத்த கிராமத்தில் மலூம் ஒன்று இருக்கலாம். மபன்று
பயேகள் நிமமதியில்லாமல் காடுகளின் பின்னலே நிலவில்லாத அம்மாவாசல இருட்டில்
அலநை்து கலாண்டிருக்கும்.

பாராமா தன்னுடயை அம்மாவலை இறுக கட்டிக் கலாண்டு கலேட்டான

‘இந்த மறுலை என்று அம்மாவாசலை வரூம் அம்மா?’

-0000000000 0000000000000000 0000000000000000 -00000000 00000000.00000000 :
000000000000000000 -

subrabharathi@gmail.com